જાુએ, ને કાનોએ શાંભલે, ને મનથી સમજે, ને
૨૮ ફરે, ને એઓને હું સમા કરૂં." એ માટે તમને જાણ
થાએ કે, દેવનું તારણ વીદેશીઓની પાસે મોકલાયું
૨૯ છે, ને તેઓ તે શાંભલશે. ને તેણે એ વાતો કહી
રહયા પછી યહુદીઓ ઘણો વીવાદ કરતા કરતા
૩૦ ગયા. અને પાઉલ પોતાના ભાડાના ઘરમાં પુરાં
બે વરશ રહયો, ને જે તેની પાસે આવયા તે સર-
૩૧ વનો તેણે આવકાર કીધો. અને પુરા નીરભયથી
તથા વગર અટકાવે દેવનું રાજ શંભાલાવતો, તથા
પરભુ ઈશુ ખરીસત વીશેનો ઉપદેશ કરતો હતો.

૮૮

રૂમીઓને પાઉલ પરેરીતનું પતર.

દેવનાં વાહાલાં, તથા પવીતર [થવા સારૂ] ૧
તેડાએલાં, જે રૂમમાં છે, તેઓ સઘલાંની પરતે
લખતંગ ઈશુ ખરીસતનો દાસ પાઉલ, જે પરેરીત
થવા સારૂ તેડાએલો, તથા દેવની સુવારતાને અરથે
જાુદો કરાઈને ઠરાવેલો છું. તે [સુવારતાનું] વચન, ૨
દેવે પોતાના ભવીશવાદીઓથી પવીતર લેખોમાં
અગાઉ કેહેવડાવયું હતું. તે તેના દીકરા આપણા ૩
પરભુ ઈશુ ખરીસત વીશે છે, જે દેહ સંબંધી તો
દાવુદના વંશનો થયો, પણ પવીતરાઈના આતમા ૪
સંબંધી મુએલાઓમાંથી પાછો ઉઠયાથી દેવનો
દીકરો પરાકરમે કરીને પરસીધ થએલો છે. તેથકી ૫
અમે કીરપા તથા પરેરીતપણું પામયા છઈએ, એ
માટે કે તેના નામને સારૂ વીશવાસનું માનવું સરવ
લોકોમાં થાએ. અને એઓમાંના તમે પણ ઈશુ ૬
ખરીસતનાં તેડાએલાં છો. કીરપા તથા શાંતી ૭
આપણા બાપ દેવ, તથા પરભુ ઈશુ ખરીસતની
પાસેથી તમને થાઓ.
પરથમ તો, ઈશુ ખરીસતને આસરે, તમ સઘલા ૮

વીશે, હું મારા દેવનો ઉપકાર માનુંછું કે, આખા
૯ જગતમાં તમારા વીશવાસની ખબર છે. કેમકે દેવ,
જેની સેવા હું મારા આતમાએ તેના દીકરાની
સુવારતામાં કરૂંછું, તે મારો સાહેદ છે કે, નીત હું
૧૦ કેટલું તમારૂં સમરણ કરૂંછું. ને સદા મારી પરારથના-
ઓમાં માગું છું કે, જો કદાપી કોઈ વારે દેવની ઈછાથી
તમારી પાસે આવવાનો મને સુમારગ પરાપત
૧૧ થાએ. કેમકે હું તમને જોવા ઘણો ચાહુંછું, એ માટે
કે તમારા નીભાવને અરથે તમને કોઈ આતમીકદાન
૧૨ પમાડું. એટલે પરસપર તમારા ને મારા વીશવાસથી
હું તમારાં સુધાં શાંતી પામું.
૧૩ અને ભાઈઓ, મારી ઈછા નથી કે તમે એ વીશે
અજાણયા રેહો, કે મેં ઘણી વાર તમારી પાસે
આવવાનું ઠરાવયું, એ સારૂ કે જેમ બીજા લોકોમાં,
તેમ તમારામાં પણ હું કંઈ ફલ પામું, પણ હજી સુધી
૧૪ હું અટકાવાયો. કેમકે હેલેનીઓ તથા બારબારીઓ,
૧૫ ગનાનીઓ તથા અગનાનીઓનો, હું રૂણી છું. એવો
કે હું તમ રૂમીઓને પણ સુવારતા કેહેવાને સારૂ
૧૬ સીધ છું. કેમકે ખરીસતની સુવારતા વીશે હું શર-
માતો નથી, કારણ કે તે પરતીએક વીશવાસીના
તારણને અરથે દેવનો પરાકરમ છે, પરથમ યહુદીના
૧૭ ને પછી હેલેનીના. કેમકે તેમાં દેવનું જે નયાયી-
પણું વીશવાસથી, તે વીશવાસને અરથે પરગટ

થએલું છે, જેમ લખયું છે કે, "નયાયી વીશવાસથી
જીવશે."
કેમકે જે માણસો અનયાયથી સતને દાબી ૧૮
રાખેછે, તેઓની સરવ અભકતી, તથા અનયાય
પર, દેવનો કરોધ આકાશથી પરગટ કરાએલો છે.
કારણ કે દેવ વીશેનું ગનાન તેઓમાં પરસીધ છે, ૧૯
કાંજે દેવે તેઓને તે પરસીધ કીધું છે. કેમકે તે વીશે ૨૦
જે અણદીઠ, એટલે તેનો અનાદી પરાકરમ અને
દેવપણું, જગતની ઉતપતીથી વીચારમાં આવીને,
તેના કરેલાં કામો ઉપરથી સપશટ જણાએછે, ને તે
માટે તેઓ નીરૂતર છે. કારણ કે દેવને જાણીને, ૨૧
તેનો દેવના જેવો મહીમા કીધો નહીં, ને તેના
ઉપકારોને માનયા નહીં, પણ પોતાની કલપ-
નામાં અવરથા થઈ ગયા, અને તેઓનાં નીરબુધ
મનો અંધરાયાં. અમેં ડાહયા છઈએ એમ કેહેતાં, ૨૨
તેઓ મુરખ થયા. અને તેઓએ અવીનાશી દેવનો ૨૩
મહીમાં, નાશવંત માણસ, તથા પકશી, તથા
ચારપગાં, તથા સરપોની મુરતીની સરખાઈમાં
ફેરવી નાંખયો. એ માટે દેવે તેઓને તેઓનાં ૨૪
અંતસકરણોની દુશટ ઈછાઓને લીધે અશુધતામાં
મેલી દીધા કે, તેઓ માહોમા પોતાનાં શરીરોનું
અપમાન કરે. તેઓએ દેવનું સત જાુઠાણામાં ૨૫
બદલી નાંખયું, ને જે ઉતપનકરતા સરવકાલ

સુધી સતુતીવાન છે, આમેન; તેનું ભજન કરતાં
૨૬ ઉતપન કરેલાનું ભજન તથા સેવા કીધાં. તે માટે
દેવે તેઓને અપમાની વીશયોને સવાધીન કીધા,
એવા કે તેઓની બાયડીઓએ સવભાવીક વેહે-
વારને ઉલટાવીને, જે સવભાવ પરમાણે નથી
૨૭ તેમાં તેને બદલયો. અને એમજ પુરૂશો પણ
બાયડીઓ વીશે સવભાવીક વેહેવાર મુકીને,
પરસપર પોતાની દુશટ ઇછાઓમાં બલવા લાગ-
યા, એટલે પુરૂશે પુરૂશની સાથે અણઘટતાં કામ
કીધાં, અને જેમ લાએક હતું, તેમ પોતામાં
૨૮ પોતાની ભુલનું ફલ પાછું પામયા. ને દેવનું
ગનાન રાખવું તે તેઓને ગમયું નહીં, માટે જે
ઘટારથ નથી, તે કરવા સારૂ દેવે તેઓને ભરશટ
૨૯ સમજને સવાધીન કીધા. એટલે તેઓ સરવ
અનયાયે, વીભીચારે, દુશટપણાએ, દરવયલોભે,
ભુંડાઇએ ભરેલા થયા, ને વલી અદેખાઈએ, હત-
યાએ, લડાઈએ, કપટે તથા દુરાચારે ભરાયા.
૩૦ વલી ચાડીઆ, નીંદક, દેવદવેશી, ગરવીશટ, અભી-
માંની, આપવખાણીઆ, નઠારાની ચુકતી કાહા-
૩૧ ડનારા, માબાપોને ન માનનારા, નીરબુધ, વીશ-
વાસઘાતી, અપરેમી, નીયમભંગી, તથા નીરદય,
૩૨ એવા થયા. અને દેવનો નીયમ જાણયા છતાં
કે એવાં કામ કરનારાઓ મોત જોગ છે, પોતે

એવાંજ કરેછે, કેવલ એમ નહીં, પણ જેઓ કરેછે
તેઓ ઉપર સંતોશી થાએછે.

એ માટે ઓ નયાય ઠરાવનાર માણસ, તું ૨
જે કોઈ હોએ, તે તું નીરૂતર છે, કેમકે જે વીશે તું
બીજાનો નયાય ઠરાવેછે, તેમાં તું પોતાને અપ-
રાધી ઠરાવેછે; કેમકે તું નયાય ઠરાવનાર પોતે
પણ તેજ કામો કરેછે. અને આપણે જાણીએ- ૨
છઈએ કે એવાં કામો કરનારાઓ પર, દેવનું નયાય-
કરણ સત પરમાણે છે. તારે ઓ માણસ, જે ૩
એવાં કામ કરનારાનો નયાય ઠરાવેછે, ને પોતે તેજ
કરેછે, તું દેવના નયાયકરણથી બચીશ, શું એમ
ધારેછે? અથવા દેવના અનુગરહ તને પસતાવામાં ૪
ખેંચેછે, એ ન જાણીને શું તેના અનુગરહ, તથા
સહનતા, તથા દીરઘધૈરયની સંપત, તું તુછ મા-
નેછે? ને તારી કઠણતા, તથા અણપસતાવીક ૫
અંતસકરણ પરમાણે તું પોતાને સારૂ કરોધના
તથા દેવના યથારથ નયાયના પરકટીકરણના
દીવસ સુધી, કરોધનો સંગરહ કરેછે. તે એકેકને ૬
પોતપોતાનાં કામ પરમાણે ફલ આપશે. એટ- ૭
લે જે શારાં કામ કરતાં ધીરજતાથી મહીમા, તથા
માન, તથા અવીનાશ શોધેછે, તેઓને સરવ-
કાલનું જીવન. પણ જે વહડવાડીઆ છે, ને સત- ૮
ને નથી માનતા, પણ અસતને માને છે તેઓને

૯ ક્રોપ તથા ક્રોધ. હરેક ભુંડું કરનાર માણસના
આતમાને, તે વીપતી તથા વેદના આપશે, પર-
૧૦ થમ યહુદીને પછી હેલેનીને. પણ હરેક શારૂ કર-
નારને, મહીમા તથા માન તથા શાંતી આપશે;
૧૧ પરથમ યહુદીને પછી હેલેનીને; કેમકે દેવની પાસે
પકશપાત નથી.
૧૨ કેમકે જેટલાએ નીયમશાસતર વગર પાપ કીધું,
તેઓ નીયમશાસતર વગર નાશ પામશે; અને
જેટલાએ નીયમશાસતર છતાં પાપ કીધું, તેઓનો
૧૩ નયાય નીયમશાસતર પરમાણે ઠરાવાશે. જે દી-
વસે દેવ મારી સુવારતા પરમાણે ઈશુ ખરીસતથી
માણસોનાં ગુપત કામોનો નયાય ઠરાવશે, તે દી-
૧૪ વસે [તે થશે.] કેમકે નીયમશાસતરને શાંભલનારા
દેવની પાસે નયાયી નથી, પણ નીયમશાસતર
૧૫ પરમાણે ચાલનારા નયાયી ઠરશે. કેમકે વીદે-
શીઓ જેઓને નીયમશાસતર નથી, જારે સવ-
ભાવથી નીયમશાસતર પરમાણે કરેછે, તારે તેઓને
નીયમશાસતર ન છતાં તેઓ પોતાને સારૂ નીય-
૧૬ મશાસતર હોએછે. તેઓની પરેરકબુધી સાહેદી
આપતાં, તથા તેઓના વીચાર માહોમા દોશી અથવા
નીરદોશી ઠરાવતાં, તેઓ પોતાનાં અંતસકરણમાં
લખેલું નીયમશાસતરનું કામ દેખાડેછે.
૧૭ જો, તું યહુદી કેહેવાએછે, ને નીયમશાસતર પર

આશા રાખેછે, ને દેવ વીશે અહંકાર કરેછે, અને
તેની ઈછા જાણેછે. અને નીયમશાસતરનો ભણેલો ૧૮
થઈને જાતજાતનાઓને પારખેછે. અને પોતાના ૧૯
વીશે એવો ભરોશો રાખેછે કે, મને નીયમશાસતરને
આસરે ગનાન તથા સતનું સવરૂપ પરાપત થયું,
માટે હું આંધલાઓને દોરનાર, તથા જે અંધકારમાં
છે તેઓનો પરકાશ કરનાર, તથા અગનાનીઓનો ૨૦
શીખવનાર, તથા બાલકોનો ઉપદેશ કરનાર છું.
તારે બીજાને શીખવનાર, તું પોતાને શીખવતો ૨૧
નથી શું? ચોરી ન કરવી, એવું પરગટ કરનાર, તું
પોતે ચોરી કરેછે શું? છીનાલું ન કરવાનું કેહેનાર, તું ૨૨
છીનાલું કરેછે શું? મુરતીઓથી કંટાલનાર, તું ધરમાદા
લુટેછે શું? જે તું શાસતર વીશે વડાઈ કરેછે, તે તું ૨૩
શાસતરનાં ઉલંઘનથી દેવને અપમાન આપેછે શું?
કેમકે જેવું લખયું છે તેવું તમારે લીધે વીદેશીઓમાં ૨૪
દેવનું નામ નીંદાએછે.
જો તું નીયમશાસતરને પાલે તો સુંનત ફલવંતી ૨૫
છે ખરી; પણ જો તું નીયમશાસતરનો ઉલંઘનાર
હોએ, તો તારી સુંનત બેસુંનતી થઈ. માટે જો ૨૬
બેસુંનત માણસ નીયમશાસતરનાં ઠરાવેલાં પાલે,
તો તેની બેસુંનતી સુંનતમાં ગણાએ નહીં શું?
અને મુલસથીતી જે બેસુંનતો, તેઓએ નીયમ- ૨૭
શાસતર પાલીને, તને એટલે લેખ તથા સુંનતથી

નીયમશાસતર ઉલંઘનારને અપરાધી ઠરાવશે નહીં
૨૮ શું? કેમકે જે દેખઈતો યહુદી તે યહુદી નથી, અને
જે દેખઈતી એટલે દેહની સુંનત તે સુંનત નથી.
૨૯ પણ જે માંહેનો યહુદી તેજ યહુદી, અને સુંનત
એટલે રદયની, જે અકશરીક નથી, પણ આતમીક
છે, જેનું વખાણ માણસથી નથી, પણ દેવથી છે,
તેજ સુંનત છે.

૩ તો યહુદીનું વીશેશ શું છે? અને સુંનતથી શો
૨ લાભ છે? સરવ પરકારે ઘણો છે. પરથમ તો એ
૩ કે, દેવનાં વચનો તેઓને સોંપાયાં. અને જો
કેટલાએકે વીશવાસ ન કીધો તો શું? તેઓનો
અવીશવાસ શું દેવના વીશવાસને નીરરથક કરશે?
૪ એવું ન થાઓ; જો હરેક માણસ જાુઠું તો પણ દેવ
સાચો મનાયો; જેવું લખયું છે કે, "તું પોતાની
વાતોમાં નયાયી ઠરે, અને નયાય ઠરાવવામાં
૫ જીહીતી જાએ." પણ જો અમારૂં અનયાયપણું
દેવના નયાયીપણાને સથાપીત કરેછે, તો અમે
શું કહીએ (હું માણસના સરખું બોલું છું) ક્રોધ-
૬ રૂપી શીકશા કરનાર દેવ શું અનયાયી છે? એવું ન
થાએ; થાએ તો દેવ જગતનો નયાય કેમ ઠરાવશે?
૭ કેમકે જો મારા જાુઠાથી દેવનું સત તેના મહીમાને
સારૂ ઘણું વધયું, તો હજાુ સુધી હું પણ અપરાધી
૮ જેવો કેમ ઠરાવાઉં? તારે, શારૂં થાએ એ માટે આપણે

ભુંડું કરીએ શું? કેટલાએક લોક આપણા પર એવો
દોશ મુકેછે ખરા, ને કેહેછે કે તેઓનું બોલવું એવું છે;
પણ એવાઓનો દંડ વાજબી છે.
તારે શું આપણે બીજાઓ કરતાં શરેશઠ છઈએ? ૯
કાંઈજ નથી, કારણ કે યહુદીઓ તથા હેલેનીઓ
પણ પાપ તલે છે, એ અમે અગાઉ પરમાણ કીધું
છે. ને તે પરમાણે લખેલું છે કે "કોઈ નયાયી ૧૦
નથી, એક પણ નથી; સમજનાર કોઈ નથી, ૧૧
દેવને શોધનાર કોઈ નથી; સઘલાએ મારગને ૧૨
મુકી દીધો, સઘલા નઠારા થયા, શારૂં કરનાર કોઈ
નથી, એક પણ નથી; તેઓનું ગલું ઉઘાડી કબર ૧૩
છે, તેઓ પોતાની જીભથી કપટ કરતા આવયા
છે, તેઓના હોઠોમાં સરપનું ઝેર છે; તેઓનું મો- ૧૪
હોડું શરાપથી તથા કડવાસથી ભરેલું છે; તે- ૧૫
ઓના પગ લોહી વેહેવડાવવા સારૂ વેગવાન છે;
તેઓના મારગોમાં નાશ તથા સંતાપ છે; અને ૧૬ ૧૭
શાંતીનો મારગ તેઓએ જાણયો નથી; તેઓની ૧૮
આંખ આગલ દેવનું ભય નથી". વારૂ, આપણે ૧૯
જાણીએછઈએ કે નીયમશાસતર જે કેહેછે, તે નીય-
મશાસતરને જેઓ આધીન તેઓને કેહેછે, એ
માટે કે હરેક મોહોડું બંધ કરાએ, ને આખું જગત
દેવના દંડ જોગ ઠરે. કેમકે નીયમની કરણીઓથી ૨૦
કોઈ માણસ તેની આગલ નયાયી ઠરાવાશે નહીં,

કારણ કે નીયમથી તો પાપનું ઓળખાણ થાએછે.
૨૧ પણ અમણા નીયમરહીત દેવનું નચાચીપણું
પરગટ થયું છે, એની સાહેદી નીયમશાસતરથી તથા
૨૨ ભવીશવાદીઓથી અપાઈ છે; એટલે દેવનું જે નચા-
ચીપણું, ઈશુ ખરીસતના વીશવાસથી છે, તે સધ-
ળાઓને અરથે અને સધળા વીશવાસીઓ ઉપર છે,
૨૩ કેમકે કાંઈ ભેદ નથી; કારણ કે સધળાએ પાપ કીધું,
ને દેવના મહીમા વીશે સધળા ઓછા થયા છે;
૨૪ ઈશુ ખરીસતથી જે ઉધાર છે, તેથી દેવની કીરપાએ
૨૫ તેઓ મફત નચાચી ઠરાવેલા છે. દેવે તેને પરા-
યશચીત થવા સારૂ ઠરાવયો; તે તેના લોહીના
વીશવાસથી થાએછે, એ માટે કે પાછલાં થએલાં
પાપની માફી જે દેવની સહનતામાં થઈ તે વીશે તે
૨૬ પોતાનું નચાચીપણું દેખડાવે; એટલે અમણાના
કાળમાં પોતાનું નચાચીપણું દેખડાવે, એ માટે
કે પોતે નચાચી છતાં પણ જે ઈશુનો વીશવાસી છે
૨૭ તેને નચાચી ઠરાવનાર હોએ. તો વડાઈ કરવાનું
કાહાં છે ? તેનો સમાવેશ નથી. કહયા નીચ-
મથી ? શું કરણીના ? ના, પણ વીશવાસના નીચ-
૨૮ મથી છે. એ માટે અમે એવું સમજીએછઈએ કે
માણસ નીચમની કરણીઓ વગર વીશવાસથી
૨૯ નચાચી ઠરાવાએછે. તો શું દેવ કેવળ ચહુદીઓનો
છે ? શું વીદેશીઓનો પણ નથી ? હા, વીદેશીઓનો

પણ છે. કારણ કે એકજ દેવ સુંનતીને વીશ- ૩૦
વાસથી, અને બેસુંનતોને વીશવાસેજ કરીને ન-
ચાચી ઠરાવેછે. તારે અમે વીશવાસથી નીચમને ૩૧
નીરરથક કરીએછઈએ શું ? ના, એવું થતું નથી,
ઉલટું અમે નીચમને સથાપીએછઈએ.

તો આપણા પુરવજ ઈબરાહીમને દેહ વીશે ૪
શું મળયું, તે શું કહીએ ? કેમકે ઈબરાહીમ જો કરણી- ૨
ઓથી નચાચી ઠરયો હોત, તો તે વડાઈ કરી શકત,
પણ દેવ આગળ નહીં. કેમકે ધરમલેખ શું કેહેછે ? ૩
એ કે "ઈબરાહીમે દેવ પર વીશવાસ કીધો, અને તે
તેને સારૂ નચાચીપણાને અરથે ગણાયો." હવે કામ ૪
કરનારનું વેતન કીરપારૂપ ગણાતું નથી, પણ રૂણ-
રૂપ ગણાએછે. પણ કામ ન કરતા જે અભકતને ૫
નચાચી ઠરાવનાર પર વીશવાસ કરેછે, તેનો વીશ-
વાસ તેને સારૂ નચાચીપણાને અરથે ગણાએછે.
અને એ પરમાણે દાઉદ પણ તે માણસની ધનચતા ૬
કેહેછે, જેને દેવ કરણીઓ વગર નચાચી ઠરાવેછે કે,
"જેઓના અપરાધોની માફી થઈ, અને જેઓનાં ૭
પાપ ઢંકાયાં છે, તેઓ ધનચ છે. જેનું પાપ પરભુ ૮
નહીં ગણે તે માણસ ધનચ છે." તારે એ ધનચતા ૯
કેવળ સુંનતીને થાએછે કે બેસુંનતને થાએછે ?
આપણે એવું તો કહીએછઈએ કે વીશવાસ ઈબરા-
હીમને સારૂ નચાચીપણાને અરથે ગણાયો હતો.

૧૦ તારે તે કેવારે ગણાયો ? તે સુંનતમાં હતો તારે?
કે બેસુંનતીમાં હતો તારે? સુંનતમાં હતો તારે
૧૧ નહીં, પણ બે સુંનતીમાં હતો તારે. અને જે
નયાયીપણું વીશવાસથી બેસુંનતીમાં હતું, તેની
મુદરા થવા સારૂ તે સુંનતની નીશાની પામયો,
એ માટે કે, સરવ બેસુંનત વીશવાસીઓનો પુર-
વજ તે થાએ કે તેઓને સારૂ પણ નયાયીપણું
૧૨ ગણાએ. અને સુંનતીઓનો પુરવજ એટલે જેઓ
કેવલ સુંનતીજ, એમ નહીં, પણ આપણા પુરવજ
ઈબ્રાહીમનો જે વીશવાસ બેસુંનતીમાં હતો,
તેના પગલામાં જેઓ ચાલેછે તેઓનો પુરવજ
૧૩ પણ થાએ. ને વલી જગતના વારસ થવાનું વચન
ઈબ્રાહીમને કે તેના વંશને નીયમથી ન હતું,
૧૪ પણ વીશવાસના નયાયીપણાએ હતું. કેમકે
જો નીયમવંતો વારસ હોએ, તો વીશવાસ અવ-
૧૫ રથા થયો, ને વચન રદ પડયું. ને વલી નીયમ
શાસતર કરોધ ઉપજાવેછે, કેમકે જાંહાં નીયમ નથી
૧૬ તાંહાં ઉલંઘન પણ નથી. ને [વારસો] એ સારૂ
વીશવાસથી છે કે કીરપાથી હોએ, એટલે વચન
સઘલા વંશને વાસતે સથીર થાએ, જેઓ નીયમ-
શાસતરની ગમના કેવલ તેઓને નહીં, પરંતુ જેઓ
ઈબ્રાહીમના વીશવાસની ગમના છે, તેઓને પણ
૧૭ થાએ. દેવ મુએલાઓને સજીવન કરનાર, અને

જે નથી તે છે એવું પરગટ કરનાર, કે જેના પર
તેણે વીશવાસ કીધો તેની આગલ તે આપણ
સઘલાનો પુરવજ છે, જેમ લખયું છે કે,"મેં તને
ઘણા દેશનાઓનો પુરવજ ઠરાવયો છે." તેણે ૧૮
નીરાશ ન થઈને આશાથી વીશવાસ કીધો, એટલે
ઘણા દેશનાઓનો પુરવજ થયો, કહેલા પરમાણે
કે તારો વંશ તેવો થશે. અને વીશવાસમાં દુરબલ ૧૯
ન થઈને, પોતે આસરે શો વરશનો છતાં પણ
પોતાનું શરીર હવે નીરજીવ, અને સારાનું ગરભ-
સથાન મરેલું, તેણે ધયાનમાં આણયું નહીં. તેણે ૨૦
અવીશવાસથી દેવના વચન વીશે સંદેહ ન આણ-
યો, પણ દેવને મહીમા આપીને, તથા જે વચન ૨૧
તેણે આપયું હતું તે પુરૂં કરવાને તે સમરથ છે,
એવો નીશચે રાખીને તે વીશવાસમાં સથીર ર-
હયો. માટે તેનો વીશવાસ તેને સારૂ નયાયી- ૨૨
પણાને અરથે ગણાયો. તેને સારૂ ગણાયો, એ
કેવલ તેનેજ માટે લખયું નથી, આપણે માટે પણ ૨૩
લખયું છે, એટલે જેણે આપણા પરભુ ઈશુને
મુએલામાંથી ઉઠાડયો, તેના પર જો વીશવાસ ૨૪
કરીએ, તો આપણે સારૂ પણ ગણાશે. તે આપણા ૨૫
અપરાધોને લીધે પરાધીન કરાયો, ને આપણા
નયાયીકરણને લીધે પાછો ઉઠાડાયો.

તારે વીશવાસથી નયાયી ઠરાવાએલા, આપ- ૫

ણને આપણા પરભુ ઈશુ ખરીસતને આસરે, દેવની
૨ સાથે સમાધાન છે. એટલે તેનેજ આસરે આપણે
જે કીરપામાં સથીર છઈએ, તેમાં વીશવાસથી પરવેશ
પામેલા છઈએ, ને દેવના મહીમાની આશા પર
૩ આનંદ કરીએછઈએ. કેવલ એમાંજ નહીં, સંકટમાં
૪ પણ આનંદ કરીએછઈએ. કેમકે જાણીએછઈએ કે
સંકટ ધીરજને, ને ધીરજ અનુભવને, ને અનુભવ
૫ આશાને ઉપજાવેછે. અને આશા લજાવતી નથી,
કેમકે આપણને આપેલા પવીતર આતમાથી
આપણા અંતસકરણમાં દેવનો પરેમ વેહેવાડેલો છે.
૬ કેમકે આપણે નીરબલ હતા, એટલામાં સમય
પરમાણે અધરમીઓને સારૂ ખરીસત મરણ
૭ પામયો. હવે ધણું કરીને નયાયીને સારૂ કોઇ મરે
નહીં, પરોપકારીને સારૂ તો કોઈએક કદાપી મરવાને
૮ છાતી ચલાવે. પણ દેવ આપણા પર પોતાનો
પરેમ એમ પરગટ કરેછે કે, આપણે પાપી હતા
તેટલામાં ખરીસત આપણે સારૂ મરણ પામયો. તારે
૯ આપણે અમણા તેના લોહીથી નયાયી ઠરાવાયા
છઈએ, તો તેને આસરે કરોધથી કેટલા વતા બચીશું.
૧૦ કેમકે જારે શતરૂ હતા, તારે જો દેવની સાથે તેના
દીકરાના મરણે કરીને આપણો મીલાપ કરાયો, તો
મીલાપ થયા પછી તેના જીવનને આસરે કેટલા
૧૧ વતા બચીશું. અને એટલુંજ નહીં, પણ જે આપણા

પરભુ ઈશુ ખરીસતને આસરે અમણા મીલાપ
પામયા છઈએ, તેનેજ આસરે આપણે દેવ પર
આનંદ કરીએછઈએ.

તે માટે આ પરમાણે (વાત છે) કે, એક મણસથી ૧૨
પાપ જગતમાં પેઠું, અને પાપથી મરણ, અને એમ
સઘલાં માણસોમાં મરણનો પરસાર થયો, કારણ
કે સઘલાએ પાપ કીધું. કેમકે નીયમશાસતર ૧૩
આવયા સુધી, પાપ જગતમાં હતું, અને નીયમ ન
છતાં પાપ ગણાતું નથી. તો પણ આદમથી મુસા ૧૪
સુધી મરણે રાજ કીધું, જેઓએ આદમના ઉલંધન
સમાન પાપ કીધું ન હતું, તેઓના ઉપર પણ કીધું,
(આદમ) તો આવનારનું નીદરશન હતો. પણ ૧૫
જેવું પાપ તેવું કીરપાદાન એમ નથી; કેમકે જો
એકના પાપને લીધે ધણા મરણ પામયા, તો એક
માણસ એટલે ઈશુ ખરીસતથી, ધણાના ઉપર
દેવની કીરપા તથા કીરપાથી દાન તે કરતાં વીશેશે
કરીને ધણું થયું છે. અને એકના પાપ કીધાથી જેવું ૧૬
થયું, તેવું દાન નથી; કેમકે નયાયકરણ એક
અપરાધથી દંડને સારૂ થયું, પણ કીરપાદાન ધણા
અપરાધોથી નયાયીકરણને સારૂ છે. કેમકે જો ૧૭
એકથી તેના પાપને લીધે મરણે રાજ કીધું, તો
જેઓ કીરપા તથા નયાયીપણાનું દાન પુશકલ
પામેછે, તેઓ ધણા વીશેશે કરીને એક એટલે ઈશુ

૧૮ ખરીસતથી જીવનમાં રાજ કરશે. એ માટે કે જેમ
એક અપરાધથી સઘલાં માણસો પર દંડનો ઠરાવ
આવયો, તેમ એક નયાયકરમથી સઘલાં માણસો
૧૯ પર જીવનના નયાયીપણાનો ઠરાવ આવયો. કેમકે
જેમ એક માણસે આગનાભંગ કરી, તેથી ઘણા
પાપી ઠરાવાયાં, તેમજ એકે આગનાપાલન કરયું,
૨૦ તેથી ઘણા નયાયી ઠરાવાશે. અને અપરાધ અધીક
થાએ, માટે નીયમશાસતર પરવેશ પામયું; પણ
જાંહાં પાપ અધીક થયું, તાંહાં તે કરતાં કીરપા ઘણી
૨૧ અધીક થઈ. એ માટે કે જેમ પાપે મરણને અરથે
રાજ કીધું તેમ કીરપા પણ આપણા પરભુ ઈશુ
ખરીસતને આસરે નયાયીપણાએ કરીને સરવકા-
લના જીવનને અરથે રાજ કરે.

૬ તારે શું કહીએ? કીરપા અધીક થાએ માટે પાપ
૨ કરતા રહીએ શું? ના, એવું ન થાએ; આપણે પાપ
સંબંધી મુઆ છઈએ, તો એમાં આગલ જીવન કેમ
૩ કાહાડીશું? શું તમે નથી જાણતા કે, આપણામાંના
જેટલા ખરીસત ઈશુમાં બાપતીસમા પામયા,
૪ તેટલા તેના મરણમાં બાપતીસમા પામયા. તે માટે
આપણે તેની સાથે મરણમાં બાપતીસમાએ કરીને
દટાયા, કે જેમ ખરીસત બાપના મહીમાએ કરીને
મુએલાંમાંથી ઉઠડાયો, તેમજ આપણે પણ નવા
૫ જીવનમાં ચાલીએ. કારણ કે, જો આપણે તેના

મરણની સમાનતામાં તેની સાથે રોપાયા, તો
તેના પાછા ઉઠવાની સમાનતામાં પણ થઈશું.
અને એ જાણીએછઈએ કે આપણું જુનું માણસ- ૬
પણું તેની સાથે વધસથંભે એ માટે જડાયું કે,
પાપના શરીરનો નાશ થાએ; એટલે હવે પછી
આપણે પાપની સેવા ન કરીએ. કેમકે જે મુઓ ૭
છે તે નયાયી ઠરીને પાપથી છુટયો છે. હવે જો ૮
આપણે ખરીસતની સાથે મુઆ, તો આપણને
વીશવાસ છે કે તેની સાથે જીવીશું. કેમકે આપણે ૯
જાણીએછઈએ કે ખરીસત મુએલામાંથી ઉઠડાઈને
પાછો મરતો નથી; ફરી તેના પર મરણનું ધણી-
પણું નથી. કેમકે તે મુઓ એટલે એકવાર પાપ ૧૦
સંબંધી મુઓ, પણ તે જીવેછે એટલે દેવ સંબંધી
જીવેછે. તેમ તમે પોતે પણ પાપ સંબંધી મુઆ ૧૧
ખરા, પણ આપણા પરભુ ઈશુ ખરીસતને આસ-
રે, દેવ સંબંધી જીવતા છો, એવું ગણો.
એ માટે તમે પોતાના મરનાર શરીરમાં પાપને ૧૨
રાજ કરવા ન દો, એવું કે તમે તેની કુઈછાઓમાં
તને આધીન થાઓ. અને તમારાં અંગોને અન- ૧૩
યાયના હથીઆર થવા સારૂ પાપને ન સોંપો;
પણ મુએલામાંથી જીવતા થયા, એવા પોતાને
દેવને આપો; તથા પોતાનાં અંગો નયાયી-
પણાના હથીઆર થવાને દેવને સોંપો. કારણ કે ૧૪

પાપ તમારા પર ધણીપણું કરનાર નથી, કેમકે તમે
નીયમને આધીન નથી, પણ કીરપાને આધીન છો.
૧૫ તો શું આપણે નીયમને આધીન નથી, પણ
કીરપાને આધીન છઈએ, તે માટે પાપ કરીએ શું?
૧૬ ના, એવું ન થાએ. શું તમે નથી જાણતા કે,
જેને તમે દાસ થઈ આગના પાલવા સારૂ પોતાને
સોંપોછો, એટલે જેની આગના તમે પાલોછો,
તેના દાસ તમે છો; ગમે મોતને અરથે પાપના,
અથવા નયાયીપણાને અરથે આગનાપાલનના.
૧૭ તમે પાપના દાસ હતા, પણ જે ઉપદેશધારા તમને
સોંપાયા, તેઓને તમે અંતસકરણથી માની લીધા,
૧૮ એ માટે દેવની સતુતી થાઓ. તારે તમે પાપથી
૧૯ છુટા થઈને, નયાયીપણાના દાસ થયા. તમારા
દેહના નબલાપણાના કારણથી, હું માણસની રીતે
વાત કરૂંછું કે, જેમ તમે પોતાનાં અંગો દાસ થવા
સારૂ અશુધતાને, તથા અનયાયને અરથે અન-
યાયને સોંપયાં; તેમ અમણા પવીતરતાને
અરથે પોતાનાં અંગો દાસ થવા સારૂ નયાયીપ-
૨૦ ણાને સોંપો. કેમકે જેવારે તમે પાપના દાસ હતા
૨૧ તેવારે તમે નયાયીપણાથી છુટા હતા. ને વલી
જે કામોથી તમે અમણા શરમાઓછો, તેઓથી
તમને તેવારે શું ફલ હતું? કેમકે તેઓનો પરીણામ
૨૨ મરણ છે. પણ અમણા પાપથી છુટાએલા, અને

દેવના દાસ થએલા, તમને પવીતરતાને અરથે ફલ
છે, અને પરીણામે સરવકાલનું જીવન. કેમકે ૨૩
પાપનું વેતન મરણ છે, પણ દેવનું કીરપાદાન,
ઈશુ ખરીસત આપણા પરભુને આસરે, સરવ-
કાલનું જીવન છે.

ઓ ભાઈઓ, શું તમે એ નથી જાણતા, ૭
કેમકે જે નીયમશાસતર જાણેછે તેઓને હું કહુંછું કે,
માણસ જીવેછે તાંહાં સુધી નીયમશાસતર તેના પર
ધણીપણું કરેછે.? કેમકે જે બાયડીને વર છે, તે ૨
પોતાના વરના જીવતાં સુધી નીયમથી તેને બંધા-
એલી છે, પણ જો વર મરીગયો હોએ તો તે વરના
નીયમથી છુટી છે. હવે વરના જીવતાં જો તે બીજો ૩
વર કરે, તો તે વીભીચારીણી કેહેવાશે; પણ જો
તેનો વર મરીગયો તો તે નીયમથી છુટી છે, તેથી
જો તે બીજો વર કરે તો પણ વીભીચારીણી નથી.
તો મારા ભાઈઓ તમે પણ ખરીસતના શરીરે ૪
નીયમશાસતર સંબંધી મુએલા થયા છો, એ સારૂ
કે બીજાના એટલે જે મુએલામાંથી પાછો ઉઠયો છે
તેના થાઓ, કે આપણે દેવ સંબંધી ફલ ઉપજાવીએ.
કેમકે જારે આપણે દેહીક હતા તારે નીયમશાસતરથી ૫
પાપોના જે વીકારો, તેઓ આપણાં અંગોમાં મરણ-
ને સારૂ ફલ ઉપજાવવાને અરથે યતન કરતા હતા.
પણ અમણા જેમાં આપણે બંધાયા હતા તે મુએ- ૬

મું થઈને, આપણે નીયમશાસતરથી છુટા થયા, એ
માટે કે લેખના જુનાપણાએ નહીં, પણ આતમાના
નવાપણાએ સેવા કરીએ.
૭ તારે આપણે શું કહીએ, શું નીયમશાસતર
પાપરૂપ છે? ના એવું ન થાએ; પણ ઉલટું નીય-
મશાસતર વગર મેં પાપ જાણયું ન હોત; કેમકે
નીયમશાસતરે કહયું ન હોત કે લોભ ન રાખ, તો
૮ મેં લોભ જાણયો ન હોત. પણ પાપે આગનાથી
નીમીત પામીને, મારામાં સઘલા પરકારનો લોભ
ઉપજાવયો; કેમકે નીયમશાસતર વીના પાપ
૯ મરેલું હતું. અગાઉ નીયમશાસતર વીના હું જીવતો
હતો, પણ આગના આવી એટલે પાપ પાછું જીવતું
૧૦ થયું, અને હું મુઓ; અને જે આગના જીવનને
અરથે હતી તે મરણને અરથે મને પરાપત થઈ;
૧૧ કેમકે પાપે આગનાથી નીમીત પામીને મને ઠગયો,
૧૨ અને તેથી મને મારીનાંખયો. એ માટે નીયમ-
શાસતર પવીતર છે ખરૂં, અને આગના પવીતર,
પરમાણીક, તથા હીતકારી છે.
૧૩ તારે જે હીતકારી છે તે મારે સારૂ મરણ થયું શું?
ના, એવું ન થાએ; પણ પાપ તે પાપજ જણાએ,
એ માટે એણે જે હીતકારી છે, તેણે કરીને મારામાં
મરણ ઉપજાવયું, એ માટે કે આગનાને આસરે,
૧૪ પાપ તે અતીશે પાપીશઠ થાએ. કેમકે આપણે

જાણીએછઈએ કે નીયમશાસતર આતમીક છે, પણ
હું દેહીક અને પાપના હાથમાં વેચાએલો છું. કેમકે ૧૫
હું જે કરૂંછું, તેમાં સંમત આપતો નથી, કારણ કે જે
ઈછુંછું તે હું કરતો નથી, પણ જે ધીકારૂંછું તે કરૂંછું.
તારે હું જે ઈછતો નથી તે જો કરૂંછું. તો હું નીયમ- ૧૬
શાસતર વીશે સવીકાર કરૂંછું કે શારૂં છે. તો હવે હું ૧૭
આગલ તે કરતો નથી, પણ મારામાં જે પાપ રેહેછે
તે કરેછે. કેમકે હું જાણુંછું કે મારામાં, એટલે મારા ૧૮
દેહમાં, કાંઈજ શારૂં નથી; કારણ કે મારાથી ઇછતું
તો થાએછે, પણ જે શારૂં છે તે કરવાને હું પામતો
નથી. કેમકે હું [જે શારૂં] ઈછુંછું તે કરતો નથી; ૧૯
પણ જે ભુંડું હું ઈછતો નથી તે કરૂંછું. હવે જો હું ૨૦
જે ઈછતો નથી તે કરૂંછું, તો હું તે કરતો નથી, પણ
મારામાં જે પાપ વસેછે તે કરેછે. તો મને એવો ૨૧
નીયમ જણાએછે કે શારૂં કરવા મારા ઈછતાં, ભુંડું
મારી પાસે છે. કેમકે હું માંહેના માણસપણાએ ૨૨
દેવના નીયમશાસતરમાં આનંદ કરૂંછું. પણ હું ૨૩
મારાં અંગોમાં એક બીજા નીયમને મારા મનના
નીયમની સામા લડતાં, અને મને મારાં અંગોમાં
પાપનો નીયમ છે તેના બંધનમાં લાવતાં જોઉંછું.
કેવો હું વીપતીવાન માણસ છું, મને આ મરણના ૨૪
શરીરથી કોણ છોડાવશે? મારા પરભુ ઈશુ ખરીસ- ૨૫
તને આસરે હું દેવના ઉપકારની સતુતી કરૂંછું. સા-

શંશ તેજ હું મનથી દેવના નીચમની ચાકરી કરૂંછું,
પણ દેહથી પાપના નીચમની.

૮ જો માટે જેઓ ખરીસત ઈશુમાં છે તેઓને
દંડાગના નથી, તેઓ દેહ પરમાણે ચાલતા નથી,
૨ પણ આતમા પરમાણે ચાલેછે. કેમકે ઈશુ ખરી-
સતમાં જીવનના આતમાના નીચમે મને પાપના
૩ તથા મરણના નીચમથી છુટો કીધો છે. કેમકે
દેહના કારણથી નીચમશાસતર નીરબલ હતું,
તેથી જે તેને અશકય હતું, તે સંબંધી દેવે પોતાના
દીકરાને પાપી દેહની સમાનતામાં પાપને લીધે
૪ મોકલીને, દેહમાં પાપની સજા ઠરાવી. એ માટે
કે દેહ પરમાણે નહીં, પણ આતમા પરમાણે
ચાલનારા આપણામાં નીચમનો નચાચ પુરો
૫ થાએ. કેમકે જેઓ દેહ પરમાણે છે, તેઓ દેહના
ઉપર ચીત લગાડેછે; પણ જે આતમા પરમાણે
૬ છે, તેઓ આતમાના ઉપર ચીત લગાડેછે. અને
દૈહીક ભાવ મરણ છે; પણ આતમીક ભાવ જીવન
૭ તથા શાંતી છે. કારણ કે દૈહીક ભાવ દેવ પર વૈર
છે, કેમકે તે દેવના નીચમશાસતરને સવાધીન
૮ નથી, ને થઈ શકતું પણ નથી. તો જેઓ દૈહીક
૯ છે તેઓ દેવને પરશન કરી શકતા નથી. ને જો
દેવનો આતમા તમારામાં વસેછે, તો તમે દૈહીક
નથી, પણ આતમીક છો; પણ જો કોઈને ખરી-

સતનો આતમા નથી, તો તે તેનો નથી. અને ૧૦
જો ખરીસત તમારામાં છે તો પાપને લીધે શરીર
મરેલું છે, પણ નચાચીપણાને લીધે આતમા જીવે-
છે. તો મુએલામાંથી ઈશુને ઉઠાડનારનો આતમા ૧૧
જો તમારામાં વસેછે, તો ખરીસતને ઉઠાડનાર
પોતાનો જે આતમા તમારામાં વસેછે, તેણે કરીને
તમારાં મરનાર શરીરોને પણ જીવાડશે.

એ માટે ઓ ભાઈઓ, આપણે રૂણીઓ છઈએ, ૧૨
પણ દેહ પરમાણે જીવવાને દેહના રૂણીઓ નથી.
કેમકે જો તમે દેહ પરમાણે જીવો તો મરશો; પણ ૧૩
જો તમે આતમાએ કરીને શરીરનાં કામોને મારી-
નાંખો તો જીવશો. કેમકે જેટલા દેવના આતમાથી ૧૪
દોરાએ છે, તેઓ દેવના દીકરા છે. કેમકે ફરી ભચને ૧૫
સારૂ દાસપણાનો આતમા તમે પામચા નથી;
પણ તમે દતકપુતરપણાનો આતમા પામચા છો,
જેથી આપણે આબા એટલે બાપ એવી હાંક
મારીએછઈએ. આપણે દેવનાં છોકરાં છઈએ, એવી ૧૬
સાહેદી આપણા આતમાની સાથે આતમા પોતે
પણ આપેછે. અને જો છોકરાં તો વારસ, એટલે ૧૭
દેવના વારસ, અને ખરીસતની સંગાથે સાથી વાર-
સ છઈએ; કે જો આપણે તેની સાથે દુઃખ સહીએ
તો તેની સાથે મહીમા પણ પામીએ.

કેમકે હું એમ ગણુંછું કે આ વખતના દુઃખો, જે ૧૮

મહીમા આપણામાં પરગટ થનાર છે તેની સાથે
૧૮ સરખાવવા જોગ નથી. કેમકે સરૂશટીની ઘણી
અપેકશા દેવનાં છોકરાંઓના પરકટીકરણની વાટ
૨૦ જોવા પર રેહેછે. કારણ કે સરૂશટી પોતે ઈછીને
નહીં, પણ જેણે તેને સવાધીન કીધી, તેણે કરીને
૨૧ વીઅરથપણાને સવાધીન થઈ. અને આશા છે કે
સરૂશટી પોતે પણ નાશના દાસપણાથી [છુટીને],
દેવના છોકરાંઓના મહીમાવાન છુટકામાં મોકલી
૨૨ કરાશે. કેમકે આપણે જાણીએછઈએ કે સઘલી
સરૂશટી મલીને અમણા સુધી નીશાશા મુકેછે, ને
૨૩ કશટે કરીને પીડાએછે. ને એકલી તે નહીં, પણ આ-
પણે જેઓને આતમાનું પરથમ ફલ મલયું છે, તે
આપણે પોતે પણ દતકપુતરપણાની એટલે આપ-
ણા શરીરના છુટકાની વાટ જોતા, પોતા માંહે ની-
૨૪ શાશા મુકીએછઈએ. કેમકે આપણે આશાએ કરીને
બચીએછઈએ, પણ દીઠેલી આશા તે આશા નથી;
કેમકે કોઈ માણસ જે દેખેછે તેની આશા કેમ કરે.
૨૫ પણ જે આપણે દેખતા નથી તેની આશા જારે
ધરીએછઈએ, તારે ધીરજતાથી તેની વાટ જોઇએ-
છઈએ.
૨૬ અને તે પરમાણે આતમા પણ આપણી દુરબ-
લતાની સાહે કરેછે; કેમકે જે જોઈએ તે પરમાણે
આપણે શી પરારથના કરવી એ આપણે જાણતા

નથી, પણ આતમા પોતે અવાચય નીશાશાએ
કરીને આપણે સારૂ મધયસથી કરેછે. અને અંત- ૨૭
સકરણનો શોધનાર જાણેછે કે આતમાની ઈછા શી
છે; કેમકે દેવની ઈછા પરમાણે પવીતર લોકોને
સારૂ તે વીનંતી કરેછે.
અને આપણે જાણીએછઈએ કે જેઓ દેવના ૨૮
ઉપર પરેમ કરેછે, અને તેના મનોરથ પરમાણે
તેડાએલા છે, તેઓને સારૂ સઘલા મલીને ગુણ
કરેછે. કેમકે જેઓને તેણે આગલ જાણયા, તેઓ ૨૯
સંબંધી એવો પણ આગલ નીશચે કરયો કે તેના
દીકરાની પરતીમા સરખા તેઓ થાએ, એ સારૂ કે
ઘણા ભાઈઓમાંનો તે પરથમજ થાએ. વલી ૩૦
જેઓ સંબંધી તેણે આગલ નીશચે કરયો, તેઓને
પણ તેણે બોલાવયા; અને જેઓને તેણે બોલા-
વયાં, તેઓને પણ તેણે નયાયી ઠરાવયા; અને
જેઓને તેણે નયાયી ઠરાવયા, તેઓને પણ તેણે
મહીમાવંત કરયા.
તારે એ વીશે આપણે શું બોલીએ, જારે દેવ ૩૧
આપણા પકશનો, તારે આપણી સામો કોણ? જેણે ૩૨
પોતાનાજ દીકરાને રાખી મુકયો નહીં, પણ
આપણ સરવને લીધે તેને આપયો, તે કીરપાએ
કરીને આપણને બધું તેની સાથે કેમ નહીં આપશે?
દેવના પસંદ કીધેલા ઉપર કોણ દોશ મુકશે? જે ૩૩

૩૪ તેઓને નયાચી ઠરાવેછે તે દેવ છે; તેઓને દંડવંત
કોણ ઠરાવે? જે મુઓ, અને વીશેશે કરીને જે પાછો
ઉઠયો તે ખરીસત છે, તે દેવની જમણી ગમ છે,
૩૫ તે આપણે સારૂ મધયસથી પણ કરેછે. ખરીસતના
પરેમમાંથી આપણને કોણ જાુદા કરશે? શું કલેશ,
કે સંકટ, કે સતાવણી, કે દુશકાલ, કે નાગાઈ, કે
૩૬ જોખમ, કે તલવાર? કેમકે તેવું લખયું છે કે, "તારે
લીધે અમે આખો દીવસ મરાઈએછઈએ; મારવાના
૩૭ ગેટાના જેવા અમે ગણાએલા છઈએ." પણ જેણે
આપણા ઉપર પરીતી કીધી, તેણે કરીને આપણે એ
૩૮ બધાં સંબંધી ઘણુંજ જીહીંતીએછઈએ. કેમકે મને
એ નીશચે છે કે મરણ કે જીવન, કે દુતો, કે અધી-
કારીઓ, કે પરાકરમીઓ, કે વારતમાનીકો, કે
૩૯ ભાવીશયકો, કે ઊંચાણ, કે ઊંડાણ કે કોઈ પણ
બીજી સરજેલી વસતુ, આપણને દેવની જે પરીતી
ખરીસત ઈશુ આપણા પરભુએ કરીને છે, તેથી
જાુદા કરી શકશે નહીં.

૯ હું ખરીસતના નામથી સાચું બોલુંછું, હું જાુઠું
બોલતો નથી, મારૂં અંતસકરણ પણ પવીતર
૨ આતમાથી મારી સાહેદી પુરેછે; કે મારા ભાઈઓ,
એટલે દેહ સંબંધી મારા સગાઓ વીશે મને મોહોટો
શોક તથા અખંડ ખેદ મારા અંતસકરણમાં છે.
૩ કેમકે હું પોતે પણ ખરીસતને પરતીકુલ થઈને

વડાઈ કરતો હતો. તેઓ ઈસરાએલી છે, અને ૪
દતકપુતરપણું, તથા મહીમા, તથા કરારો, તથા
નીયમશાસતરદાન, તથા ભજન, તથા વચનો
તેઓનાંજ [હતાં.] બાપદાદાઓ તેઓના છે, ને ૫
ખરીસત દેહ સંબંધી તેઓમાંનો થયો; તે સરવકાલ
સુધી સહુ ઉપર સતુતીવાન દેવ છે. આમેન.
પણ દેવની વાત વીઅરથ થઈ એમ નહીં, કેમકે ૬
જેઓ ઈશરાએલના છે તેઓ સઘલા ઈશરાએલી
નથી. અને તેઓ ઈબરાહીમનો વંશ છે એ.માટે ૭
સઘલાં છોકરાં છે,એમ પણ નથી; [પણ એવું કહે-
લું હતું કે] "ઈસહાકથી તારો વંશ કેહેવાશે." એટલે ૮
જેઓ દેહ સંબંધી છોકરાં, તેઓ દેવનાં છોકરાં
એમ નથી; પણ જેઓ વચન સંબંધી છોકરાં,
તેઓજ વંશ ગણાશે. કેમકે વચનની વાત એ છે ૯
કે, "તે સમે હું આવીશ, અને સારાને દીકરો થશે."
અને એટલું એમ નહીં, કેમકે જારે રબેકાએ પણ ૧૦
એક એટલે આપણા બાપ ઈસહાકથી ગરભ ધર-
યો; અને [છોકરાંઓના] જનમયા પેહેલાં તેઓ- ૧૧
એ કંઈ શારૂં કે ભુંડું કરયું ન હતું, તારે એને એમ
કહયું કે, "નાહાનાની ચાકરી વડો કરશે." એ સારૂ કે ૧૨
દેવનો જે મનોરથ પોતાની પરસંનતા પરમાણે
છે, તે કરણીઓથી નહીં, પણ તેડનારથીજ સથીર
રેહે. તે પરમાણે લખયું છે કે, "મેં યાકુબ ઉપર ૧૩

પરીતીકરી, પણ એસાવ ઉપર દવેશ કરયો છે."
૧૪ તારે આપણે શું કહીએ, દેવ પાસે અનયાય
૧૫ છે કે શું? એવું થાઓ નહીં; કેમકે તે મુસાને કેહેછે
કે,"જે ઉપર હું દયા કરનાર હોઉં, તે ઉપર દયા
કરીશ; તથા જે ઉપર હું કરૂણા કરનાર હોઉં, તે
૧૬ ઉપર કરૂણા કરીશ." વાસતે ઈછનારથી થતું નથી,
અને દોડનારથી થતું નથી, પણ દયા કરનાર દેવ-
૧૭ થીજ થાએછે. ફરી ધરમલેખ ફારાઓને કેહેછે કે,
"તારાથી મારો પરાકરમ હું દેખડાવું? અને મારૂં
નામ આખી પરથવીમાં [મોહોટું] કેહેવાએ, એનેજ
૧૮ વાસતે મેં તને ઉભો કરયો છે." એ માટે જે ઉપર
તે દયા કરવાને ઈછેછે, તે ઉપર કરેછે; અને જેને
હઠીલો કરવાને ઈછેછે, તેને હઠીલો કરેછે.
૧૯ તારે તું મને કેહેશે કે, તો હવે તે દોશ કેમ કાહા-
૨૦ ડેછે? કેમકે તેની ઈછાને કોણ નડયો છે? હે માણ-
સ, તું કોણ છે કે દેવની સામો જવાબ આપેછે? જે
ઘડેલું, શું તે પોતાના ઘડનારને કેહેશે કે તેં મને
૨૧ એવું કેમ ઘડયું? એકજ ગારાથી એક પાતર માનને
સારૂ, તથા બીજું અપમાનને સારૂ ઘડવાને કુંભા-
૨૨ રને મટોડી ઉપર અધીકાર નથી શું? અને વલી દેવે
પોતાનો કોપ દેખાડવા, તથા પોતાનું સામરથ
જણાવવા ઈછીને, નાશને જોગ થએલા કોપના
૨૩ પાતરોનું ઘણી ધીરજતાથી સહન કીધું; એ માટે કે

જે દયાનાં પાતરોને તેણે મહીમાને સારૂ આગલ
તયાર કરયાં હતાં, તેઓમાં પોતાના મહીમાની
સંપતી જણાવે. એટલે આપણામાં કે જેઓને ૨૪
તેણે કેવલ યહુદીઓમાંથી નહીં, પણ વીદેશી-
ઓમાંથી પણ બોલાવયા છે. અને તે પરમાણે ૨૫
તે ઓશેઆમાં કેહેછે કે," જે મારા લોક ન હતા
તેઓને હું મારા લોક, અને જે વાહાલી ન હતી
તેને હું વાહાલી કહી બોલાવીશ. ને એમ થશે કે ૨૬
જે ઠેકાણે તેઓને કેહેવાતું હતું કે તમે મારા લોક
નથી, તાંહાં તેઓ જીવતા દેવના દીકરાઓ કેહે-
વાશે." પણ યસાયા ઈસરાએલ સંબંધી બુમ ૨૭
પાડેછે કે," ઈસરાએલના દીકરાઓની ગણતી જો
સમુદરની રેતી સરખી છે, તો પણ થોડાજ તારણ
પામશે. કેમકે વાતને તે પુરી કરનાર, તથા નયા- ૨૮
યથી તેને તોડીને ટુંકી કરનાર છે, કેમકે પરભુ ભુંઈ
પર ટુંકામાં વાત કરશે." અને તે પરમાણે યસા- ૨૯
યાએ આગલ પણ કહયું હતું કે,"સેનાના પર-
ભુએ આપણને સારૂ બીજ જો રાખયું ન હોત,
તો આપણે સદોમના જેવા થાત, તથા ગમોરાના
સરખા થઈ જાત."
તારે શું કહીએ? એ કે વીદેશીઓ નયાયીપણાને ૩૦
શોધતા ન હતા, તો પણ તેઓએ નયાયીપણાને
પામી લીધું, એટલે જે નયાયીપણું વીશવાસથી છે

૩૧ તેને. પણ ઈસરાએલ નયાયીપણાના નીયમને
શોધતા હતા, તો પણ તેઓને નયાયીપણાના
૩૨ નીયમનો શોધ લાગયો નહીં. શા માટે કે તેઓ
વીશવાસથી નહીં, પણ જેમ નીયમશાસતરની
કરણીઓથી તેમ [શોધતા હતા,] કેમકે તેઓએ ઠેશ-
વાલા ખડકની ઠેશ ખાધી; જેમ લખયું છે તેમ
૩૩ કે, "જાુઓ, સીઓનમાં હું ઠેશવાલા ખડક, એટલે
ઠોકરવાલા પથરને રાખુંછું, અને જે કોઈ તેના ઉપર
વીશવાસ કરશે તે શરમાશે નહીં."

૧૦ ઓ ભાઈઓ, ઈસરાએલને સારૂ મારા અંત-
સકરણની ઈછા, તથા દેવની પાસે મારી પરારથના,
૨ તેઓના તારણને અરથે છે. કેમકે હું તેઓની એ
સાહેદી પુરૂંછું કે, તેઓમાં દેવ સંબંધીની આસથા
૩ છે ખરી, તો પણ તે ગનાન પરમાણે નથી. કેમકે
દેવના નયાયીપણાને ન જાણીને, તથા પોતા-
નાજ નયાયીપણાને સથાપન કરવા ઈછીને, તેઓ
૪ દેવના નયાયીપણાને આધીન થયા નહીં. ખરી-
સત તો સરવ વીશવાસીને નયાયીપણાને અરથે
નીયમશાસતરનો પરીણામરૂપ છે.

૫ અને નીયમશાસતરથી જે નયાયીપણું છે, તેનું
એવું વરણન મુસા લખેછે કે, "જે માણસ તેનાં
૬ [કામો] કરશે તે તેઓથી જીવશે." પણ જે નયાયીપણું
વીશવાસથી છે, તે એવું કેહેછે કે, "તું તારા અંતસક-

રણમાં ન કેહે કે આકાશમાં કોણ ચઢી જશે," એટલે ૭
ખરીસતને નીચે લાવવાને; અથવા એ કે "ઊંડા-
ણમાં કોણ ઉતરશે," એટલે ખરીસતને મુએલા-
ઓમાંથી ઉઠાડવાને. પણ તે શું કેહેછે? એ કે તારી ૮
પાસે, તારા મોહોમાં તથા તારા અંતસકરણમાં છે,
એટલે વીશવાસની જે વાત અમે પરગટ કરીએ-
છઈએ તે છે; કે જો તું તારે મોહોડે પરભુ ઈશુને ૯
કબુલ કરીશ, ને દેવે તેને મુએલાઓમાંથી પાછો
ઉઠાડયો, એવો વીશવાસ તારા અંતસકરણમાં
કરીશ, તો તું તારણ પામીશ. શા માટે કે નયાયી- ૧૦
પણાને અરથે અંતસકરણથી વીશવાસ થાએછે,
અને તારણને અરથે મોહોડે સવીકાર થાએછે.
અને ધરમલેખો કેહેછે કે "એના ઉપર જે કોઈ વીશ- ૧૧
વાસ કરશે તે લજવાશે નહીં." ને યહુદી તથા હેલે- ૧૨
નીઓમાં ભેદ નથી. કેમકે સરવનો તેજ પરભુ
પોતાના સરવ ભજનારાઓને સારૂ સંપતીવાન છે.
કેમકે જે કોઈ પરભુના નામને હાંક મારશે તે તારણ ૧૩
પામશે. પણ જેના ઉપર તેઓએ વીશવાસ નથી ૧૪
કરયો, તેને તેઓ કેમ હાંક મારશે? વલી જે વીશે તે-
ઓએ શાંભલયું નથી, તેના ઉપર વીશવાસ કેમ ક-
રશે? વલી શંભલાવનાર વગર કેમ શાંભલશે. વલી ૧૫
તેઓ મોકલાયા વગર કેમ શંભલાવે? તે પરમાણે
લખયું છે કે, "શાંતીની તથા શારાંની સુવારતાના

૧૬ શંભળાવનારાઓના પગો કેવા સુંદર છે."પણ સઘ-
ળાએ સુવારતાને માની નહીં, કેમકે યસાયા કેહેછે
કે,"ઓ પરભુ અમારા શંભળાવયા પર કોણે વીશ-
૧૭ વાસ કીધો છે?" તારે શાંભળવાથી વીશવાસ, તથા
૧૮ દેવની વાતને આસરે શાંભળવું થાએછે. પણ હું
કહુંછું કે શું તેઓએ નથી શાંભળયું? હા, નીશચે
આખી પરથવીમાં તેઓનો અવાજ નીકળી ગયો,
૧૯ તથા જગતના છેડાઓ સુધી તેઓની વાતો. પણ
હું કહુંછું કે, શું ઈસરાએલે જાણયું નથી? પરથમ
મુસા કેહેછે કે" જેઓ લોક નથી તેઓની અદેખાઈ
હું તમારી પાસે કરાવીશ; અગનાની લોકે કરીને
૨૦ તમને રીશ ચહડાવીશ."વળી યસાયા છાતી રાખી-
ને કેહેછે કે, "જેઓ મને શોધતા ન હતા તેઓને હું
મળયો. જેઓ મારા સંબંધી પુછતા ન હતા
૨૧ તેઓને હું પરસીધ થયો." અને ઈસરાએલ વીશે તે
કેહેછે કે, "આખો દીવસ, ન માનનારા તથા ઉલટું
બોલનારા લોકોની ગમ મારા હાથોને મેં ફેલાવયા."

૧૧ તારે હું કહુંછું શું દેવે પોતાના લોકને કાહાડી
મુકયા? એવું થાએ નહીં, કેમકે હું ઈસરાએલી,
ઈબરાહીમના વંશનો, ને બનયામીનના કુળનો છું.
૨ પોતાના જે લોકોને દેવે અગાઉ જાણયા તેઓને
કાહાડી મુકયા નથી; એલીયા સંબંધી લેખ શું
કેહેછે, એ તમે નથી જાણતા? કે તે શી રીતે દેવની

પાસે ઈસરાએલની ઉલટી વાત કરેછે [ને કેહેછે કે],
"ઓ પરભુ, તેઓએ તારા ભવીશવાદીઓને મારી- ૩
નાંખયા છે, ને તારી યગનવેદીઓને હેઠે પાડી
છે, ને હું એકલો રહયો, ને તેઓ મારા જીવને
શોધેછે." પણ દેવનું ઉતર તેને શું કેહેછે કે, "મેં ૪
પોતાને સારૂ સાત હજાર પુરૂશોને રાખી મુકયા છે,
કે જેઓએ બાલની આગળ ધુંટણ ટેકયું નથી." તે ૫
પરમાણે આ કાળમાં પણ કીરપાથી પસંદ કરેલા
બાકી રેહેલા છે. અને જો એ કીરપાથી થયું, તો ૬
કરણીઓથી નહીં, નહીં તો કીરપા તો કીરપાજ
નથી, અને જો કરણીઓથી થયું, તો કીરપાથી
નહીં, નહીં તો કરણી તો કરણીજ નથી.
વારૂ તારે ઈસરાએલ જે શોધેછે તે તેઓને પરા- ૭
પત થયું નથી, પણ પસંદ કરેલાઓને પરાપત
થયું છે, ને બાકી તેઓ જડ કરાયા. તે પરમાણે ૮
લખયું છે કે," દેવે તેઓને આ દીવસ સુધી, નીદ-
રાનો આતમા, તથા નહીં દેખે એવી આંખો, તથા
નહીં શાંભળે એવા કાનો આપયા છે." અને દાઉદ ૯
કેહેછે કે,"તેઓનો મેજ તેઓને વાસતે ફાંદો, તથા
ફાંશ તથા ઠોકર, તથા પરતીકુળ થાઓ. તેઓની ૧૦
આંખો અંધકારરૂપ થાઓ, એવી કે દેખે નહીં,
અને તેઓની પીઠ સરવકાળ સુધી વાંકી વાળ."
તારે હું કહુંછું કે ,તેઓ પડી જાએ એવી ઠેશ તેઓ- ૧૧

એ ખાધી છે શું? એવું થાઓ નહીં, પણ ઉલટું
તેઓના પડવાથી, તેઓની પાસે અદેખાઈ કરાવવા
૧૨ સારૂ, વીદેશીઓને તારણ છે. તારે તેઓનું પડવું એ
જો જગતને સંપતીરૂપ, અને તેઓનું થોડા થવું એ
જો વીદેશીઓને સંપતીરૂપ થયું, તો તેઓનું સંપુ-
૧૩ રણ થવું એ કેટલું અધીક થશે? હું તો તમ વીદેશી-
ઓને એ કહુંછું; વીદેશીઓ સંબંધી તો હું પરેરીત
છું, તેટલામાં હું મારા કારભારને મોહોટો માનુંછું.
૧૪ એ માટે કે કદાપી પોતાના જાતીનાની પાસે હું
દેખાદેખી કરાવું, તથા તેઓમાંના કેટલાએકને બ-
૧૫ ચાવું. કેમકે તેઓને કાહાડી નાંખવા એ જો જગ-
તની પરાપતી થઇ, તો તેઓને પાછા લેવા એ તો
મુએલાને જીવન શીવાએ બીજું શું થશે?
૧૬ વલી જો પરથમ ફલ પવીતર છે, તો બાંધેલો
લોટ પણ પવીતર; અને જો જડ પવીતર તો પણ
૧૭ ડાલીઓ પણ પવીતર. વલી જો ડાલીઓમાંની
કેટલીએક ભંજાઈઓ, ને જંગલી જઈતુન છતાં તું
કલમરૂપે તેઓને ઠેકાણે મેલવાયો, અને જઈતુન-
૧૮ ની જડ તથા રસનો ભાગીઓ થયો. તો એ ડાલી-
ઓ પર ગરવ ન કર; વલી જો તું ગરવ કરે, તો પણ
૧૯ જડને તારો આધાર નથી પણ તને જડનો. તારે
તું કેહેશે કે હું કલમરૂપે મેલવાઉં માટે ડાલીઓ
૨૦ ભંજાઈઓ. ખરૂં, અવીશવાસને લીધે તેઓ ભંજા-

ઈઓ, અને તું વીશવાસથીજ સથીર રેહેછે, મનમાં
મોહોટાઈ ન કર, પણ બીહીક આણ. કેમકે ૨૧
જો દેવે મુલની ડાલીઓને બચાવી નહીં તો
[બીહીક છે] રખે તને પણ નહીં બચાવશે.
તારે દેવની મેહેરબાનીને તથા તેની કઠણતાને ૨૨
પણ જો; જેઓ પડી ગયા તેઓ પર તો કઠણતા,
પણ તારા ઉપર જો તું તેની મેહેરબાનીમાં રેહે
તો મેહેરબાની, નહીં તો તું પણ કાપીનંખાઈશ.
અને તેઓ જો અવીશવાસમાં નહીં રેહેશે, તો ૨૩
કલમરૂપે મેલવવાશે; કેમકે દેવ તેઓને કલમરૂપે
પાછા મેલવી શકેછે. કેમકે જે જૈતુનનું ઝાડ સવ- ૨૪
ભાવથી જંગલી જો તેમાંથી તું કાપી કાહાડયો,
ને સવભાવથી ઉલટી રીતે શારા જૈતુનના ઝાડમાં
કલમરૂપે મેલવાયો, તો તે કરતાં સવભાવીક ડા-
લીઓ કેટલી અધીકતાથી પોતાના જૈતુનના ઝાડમાં
કલમરૂપે પાછી મેલવવાશે.
કેમકે ઓ ભાઈઓ, એવું ન હોએ કે તમે પોતાને ૨૫
બુધીવાન જાણો, એ સારૂ મારી ઈછા નથી કે તમે આ
ભેદ સંબંધી અજાણ્યા રેહો કે, વીદેશીઓની સંપુ-
રણતા માંહે આવે તાંહાં સુધી ઈસરાએલના કોઈએક
ભાગને કઠણતા થઇ છે. અને એમ બધા ઈસરાએલ ૨૬
બચશે, જેમ લખયું છે તેમ કે, "શીઓનમાંથી

બચાવનાર આવશે, ને તે યાકુબની પાસેથી અભ-
૨૭ કતીને પાછી ફેરવશે. ને એજ તેઓને સારૂ મારી
પાસેથી બંદોબસત છે જેવારે કે હું તેઓનાં પાપ
૨૮ નીવારણ કરીશ." સુવારતા સંબંધી તમારે લીધે તેઓ
શતરૂ છે ખરા, પણ પસંદ થયા સંબંધી બાપદાદા-
૨૯ ઓને લીધે તેઓ વાહાલા છે. કેમકે દેવનાં કીરપા-
૩૦ દાન તથા તેડાં પસતાવા વગરનાં છે. કેમકે જેમ તમે
પેહેલાં દેવને માનતા ન હતા, ને અમણા તેઓના
ન માનયાના કારણથી તમારા પર દયા આવી; તેમ
૩૧ તેઓ અમણા માનતા નથી, એ સારૂ કે, તમારા
પરની દયાના કારણથી, તેઓ પર પણ દયા આવે.
૩૨ કેમકે દેવે તેઓ બધાને એકઠા કરીને અવીશવાસમાં
બંધ કરયા છે, એ સારૂ કે બધા ઉપર તે દયા કરે.
૩૩ આહા દેવની સંપતી, તથા બુધી, તથા તેના
ગનાનનું ઊંડાપણું? તેના ઠરાવો કેવા બેતપાસ,
૩૪ ને તેના મારગો કેહેવા અશોધ છે. કેમકે પરભુનું
૩૫ મન કોણે જાણયું છે, અથવા તેને બોધ આપ-
નાર કોણ થયો છે, અથવા કોણે તેને પેહેલાં કંઇ
૩૬ આપયું, ને તે તેને પાછું વલાશે? કેમકે તેથી, તથા
તેને લીધે, તથા તેને અરથે, બધું થાએછે. તેનો
સરવકાલ સુધી મહીમા થાઓ. આમેન.

૧૨ **તારે** ઓ ભાઈઓ, દેવની ઘણી દયાને લીધે,
તમારી વીનંતી કરૂંછું કે, તમે પોતાનાં શરીરોનું

જીવતું, તથા પવીતર, તથા દેવને પરસન કરનાર
અરપણ કરો; એ તમારી લાએક સેવા છે. અને ૨
આ જગતનું રૂપ તમે ન ધરો, પણ તમારાં મનો
નવાં થઈ જતાં પરમ રૂપમાં તમે બદલાઓ, એવા
કે દેવનું ઈછેલું શું છે એટલે શારૂ ન સુખદાયક ને
સંપુરણ શું, તે સંબંધી તમે પારખ થાઓ.
વલી જે કીરપા મને પરાપત થએલી છે, તેના ૩
આશરાથી, હું તમારામાંના એકેકને કહુંછું કે, પોતા-
ને જેવો જાણવાને જોગ છે, તે કરતાં વધારે ન
જાણવો; પણ દેવે જેમ એકેકને વીશવાસનું માપું
વેહેંચી આપયું છે, તેમ લીનતાને અરથે જાણવો.
કેમકે જેમ આપણને એક શરીરનાં ઘણાં અંગો છે, ૪
ને સઘલાં અંગોને એકજ કામ નથી; તેમ ખરી- ૫
સતમાં આપણે ઘણાં છતાં એક શરીર છઈએ,
અને માહોમા એકમેકનાં અંગો. ને આપણને ૬
જે કીરપા પરાપત થએલી છે, તે પરમાણે જુદાં
જુદાં કીરપાદાનો મલયાં છે; તેથી જો ઉપદેશ
આપવાનો, તો વીશવાસના માપા પરમાણે આપ-
વો; અથવા જો સેવાનું તો સેવામાં લાગુ રેહેવું; ૭
વલી જે શીખામણ આપનાર તેણે શીખામણ ૮
આપવામાં, અને જે સુબોધ કરનાર તેણે સુબોધ
કરવામાં લાગુ રેહેવું; જે બીજાને કંઈ આપેછે તેણે
શાલશાઈથી આપવું; જે અધીકાર કરેછે તેણે યત-

નથી કરવો ; ને જે દયા કરેછે તેણે ખુશીથી કરવી.
૯ પરેમ ઢોંગ વગર થાઓ, જે ભુંડું છે તેનો તમે
૧૦ દવેશ રાખો, જે શારૂં છે તેને વલગી રેહો. ભાઈ
પરના પરેમે કરીને એકમેક ઉપર પરીતી કરનારા ;
માન સંબંધી એક બીજાને વધારે જાણનારા ;
૧૧ ચતનમાં આલશ વગરના ; આતમામાં હોંશીલા ;
૧૨ પરભુને સેવનારા ; આશામાં હરખ કરનારા ; સંકટ-
૧૩ માં ધીરજ રાખનારા ; પરારથનામાં લાગુ રેહેનારા ;
પવીતરોનો ખપ પુરો પાડનારા ; મુસાફરોને પરો-
૧૪ ણા રાખનારા, એવા તમે થાઓ. તમારા સતાવ-
નારાઓને આશીરવાદ આપો, આશીરવાદજ આપો,
૧૫ ને શરાપ આપતા ના. હરખનારાઓની સાથે તમે
૧૬ હરખાઓ, ને રડનારાઓની સાથે રડો. માહોમા
તમે એકજ મન ધરો, જે ઊંચું છે તેના ઉપર
મન ન રાખો પણ દીનોની સાથે મલતા જાઓ ;
૧૭ તમે પોતાને બુધીવંત ન જાણો. કોઈને ભુંડું
પાછું વાલતા ના, સઘલા માણસોનાં દેખતાં જે
સુશોભીત છે, તે [કરવાને] આગલથી ધયાનમાં
૧૮ આણો. જો બની શકે, તો જેમ તેમ કરીને સઘલાં
૧૯ માણસોની સાથે સમાધાનમાં ચાલો. ઓ વાહા-
લાઓ, તમે પોતા પરનું વૈર ન વાલો, પણ કોપને
સારૂ જગયા છાડો, કેમકે લખેલું છે કે, "પરભુ
કેહેછે કે વૈર વાલવું એ મારૂં છે, હું પાછું વાલી

આપીશ." એ માટે જો તારો વૈરી ભુખયો હોએ, ૨૦
તો તેને ખાવાનું આપ ; જો તરૂશીત હોએ તો તેને
પીવાનું આપ, કેમકે એવું કરતાં તું તેના માથા પર
આગના અંગારા ઢગલાએ મેલવીશ. જે ભુંડું તેથી ૨૧
તું પરાજય પામતો ના, પણ જે શારૂં તેથી ભુંડા-
નો પરાજય કર.

૧૩

હરેક માણસે, ઉપરી અધીકારીઓને આધીન ૧
થવું ; કેમકે જે દેવથી નથી એવો કોઈ અધીકાર
નથી ; જે અધીકારીઓ છે તેઓ દેવના ઠરાવેલા
છે ; એ માટે અધીકારીની સામો જે થએલો તે ૨
દેવના ઠરાવને નડેછે, અને નડનારા પોતાને સારૂ
દંડ પરાપત કરશે. કેમકે હાકેમો શારાં કામ સંબં- ૩
ધી ભયરૂપ નથી, પણ ભુંડાં સંબંધી ; તારે તને
અધીકારીની બીહીક ન લાગે, એવી તારી ઇછા છે
શું ? તો તું શારૂં કર ને તું તેની પાસે વખાણ પા-
મીશ. કેમકે તારા કલયાણને સારૂ તે દેવનો કાર- ૪
ભારી છે, પણ જો તું ભુંડું કરે તો બીહી, કેમકે તે
વીયરથ તલવાર રાખતો નથી, કેમકે તે દેવનો કાર-
ભારી છે ; એટલે ભુંડું કરનારના ઉપર કોપ [ભોગ-
વવા સારૂ] તે ભુંડું વાલનાર છે.
તે માટે કેવલ કોપને લીધે નહીં, પણ પરેરકબુ- ૫
ધીને લીધે પણ તમારે તેને આધીન થવું જોઈએ.
અને એ કારણ માટે તમે કર પણ આપો છો, કેમકે ૬

તેઓ દેવના ચાકર છે ને તેજ કામમાં લાગુ રેહેછે.
૭ તારે સઘલાને પોતાનો હક આપો; જેને કરનો
તેને કર; જેને દાણનો તેને દાણ; જેને બીહકનો
૮ તેને બીહીક; જેને માનનો તેને માન; તમારા
પર કોઇનું કંઈ લેહેણું ન નીકલવું, પણ એ કે એક
બીજા ઉપર પરેમ રાખવો, કેમકે જે બીજા ઉપર
પરેમ રાખેછે તેણે નીયમશાસતરને પુરૂં પાલયું
૯ છે. કારણ કે, "તારે વીભીચાર ન કરવો, હતયા ન
કરવી, ચોરી ન કરવી, જાુઠી સાહેદી ન પુરવી, લોભ
ન રાખવો,"ઇતયાદી જે આગનાઓ છે તેઓ સંક-
શેપે કરીને આમાં માએલી છે કે, "જેવો પોતા પર
૧૦ તેવો તારા પડોશી પર પરેમ રાખવો." પરેમથી
પડોશીનું કંઇ ભુંડું કરાતું નથી, તેથી પરેમ નીયમ-
૧૧ શાસતરની સંપુરણતા છે. ને વલી કાલને જાણી-
ને કે અમણા ઉંઘમાંથી ઉઠવાની વેલા આવી છે,
કારણ કે જે વેલાએ આપણે વીશવાસ કરવા માંડ-
યો, તે કરતાં હાલ આપણો બચાવ પાસે છે.
૧૨ રાત ઘણી ગઈ, દીવસ પાસે છે, માટે આપણે
અંધકારનાં કામો તયાગ કરીએ, અને અજવાલાના
૧૩ હથીઆરો બાંધીએ. જેમ દીવસે [જોઈએ] તેમ
શોભે એવી રીતે ચાલીએ, રંગભોગમાં તથા છાક-
ટાઇમાં નહીં, સંભોગમાં તથા કામીપણામાં નહીં,
૧૪ જધડામાં તથા મતસરમાં નહીં. પણ તમે પરભુ

ઈશુ ખરીસતને પેહેરીલો, અને દેહ સંબંધી, એટલે
તેની દુશટ ઇછાઓને અરથે ચીંતા ધયાનમાં ન
આણો.

વીશવાસમાં જે નબલો તેનો અંગીકાર કરો, ૧૪
પણ સંદેહના વીવાદને સારૂ નહીં. કોઈએકને તો ૨
એવો વીશવાસ છે કે બધું ખાવું, ને બીજો નબલો
છે માટે શાકજ ખાએછે. પણ જે ખાએછે તેણે ન ૩
ખાનારને તુછ ન કરવો; અને જે ખાતો નથી
તેણે ખાનારને અપરાધી ન ઠરાવવો, કારણ કે દેવે
તેનો અંગીકાર કરયો છે. તું કોણ છે કે બીજાના ૪
ચાકરને અપરાધી ઠરાવે? પોતાના શેઠ આગલ તે
ઉભો રેહેછે અથવા પડેછે, પણ તે ઉભો રખાશે,
કેમકે દેવ તેને ઉભો રાખી શકેછે.

કોઈ એક તો એક દીવસને બીજા કરતાં વધારે ૫
માનેછે, ને બીજો સઘલા દીવસને (સરખા) માને-
છે; એકેક તો પોત પોતાના મનમાં સંપુરણ
નીશચે કરવો. દીવસને જે ગણકારેછે તે પરભુને ૬
લીધે ગણકારે છે; અને દીવસને જે ગણકારતો
નથી તે પરભુને લીધે ગણકારતો નથી; જે ખાએછે
તે પરભુને લીધે ખાએછે, કેમકે તે દેવનો ઉપકાર
માનેછે અને જે નથી ખાતો તે પભુને લીધે નથી
ખાતો, ને દેવનો ઉપકાર માનેછે. કેમકે આપણા- ૭
માંનો કોઇ પોતાને લીધે જીવતો નથી, ને કોઈ પોતાને

૮ લીધે મરતો નથી. કારણ કે જો જીવીએછઈએ, તો
પરભુને લીધે જીવીએછઈએ, અથવા જો મરીએછ-
ઈએ તો પરભુને લીધે મરીએછઈએ, તે માટે આપણે
જો જીવીએ અથવા જો મરીએ તો પરભુનાજ છઈએ.
૯ કેમકે એ માટે ખરીસત મરણ પામયો, ને પાછો
ઉઠયો ને જીવેછે કે, મુએલાઓનો પણ તથા જીવ-
તાઓનો પણ તે પરભુ થાએ.
૧૦ પણ તું પોતાના ભાઇને કેમ અપરાધી ઠરાવેછે?
અથવા તું પોતાના ભાઇને કેમ તુછ કરેછે? કેમકે
આપણે સહુ ખરીસતના નયાયાસન આગલ
૧૧ ઉભા થઇશું. કાંજે લખયું છે, "પરભુ કેહેછે કે હું
જીવતો છું તો હરેક ધુંટણ મારી આગલ વાંકો
વલશે, ને હરેક જીભ દેવ આગલ સવીકાર કરશે."
૧૨ એ માટે આપણામાંનો એકેક પોતપોતાનો હીસાબ
દેવને આપશે.
૧૩ તારે હવેથી આપણે એક બીજાને અપરાધી ન
ઠરાવીએ, પણ તે કરતાં પોતાના ભાઈ આગલ,
જેની ઠેસ કે ઠોકર લાગે, એવું કંઈ ન મુકવું એવું
૧૪ ઠરાવીએ. મને પરભુ ઈશુથી પુરો નીશચે થએલો
છે કે કંઈ તો જાતે અશુધ નથી, પણ જેને જે કંઇ
૧૫ અશુધ લાગે છે તેને તે અશુધ છે. પણ જો તારો
ભાઇ તારા ખાવાને લીધે ખેદ પામેછે, તો તેટલામાં
તું પરેમ પરમાણે ચાલતો નથી; જેને સારૂ ખરી-

સત મરયો, તેનો તું તારા ખાવાથી નાશ ન કરાવ.
તારે તમારૂં જે શારૂં તે ભુંડું કેહેવાએ એવું થવા ન ૧૬
દો. કેમકે દેવનું રાજ ખાવા પીવામાં નથી, પણ ૧૭
નયાયીપણું, શાંતી, ને પવીતર આતમાથી આનંદ,
એઓમાં છે. કેમકે એઓમાં જે ખરીસતની સેવા ૧૮
કરેછે, તે દેવને પરસન, તથા માણસોને માનીતો
હોએછે. તારે જે સમાધાનનું તથા જે પરસપરની ૧૯
સુધરાઈનું હોએ તેની પછવાડે આપણે લાગવું.
ખાવાના કારણ માટે દેવનાં કામોનો નાશ ન કર; ૨૦
બધું શુધ છે ખરૂં, પણ ખાવાથી જે ઠોકર ખવાડેછે
તે માણસને તે ભુંડું છે. માંસ ન ખાવું, ને દરાખ- ૨૧
રસ ન પીવો, અને જે કંઈ બીજાથી તારો ભાઈ
ઠેસ ખાએછે, અથવા ઠોકરાએછે, અથવા નબલો
થાએછે, તે [ન કરવું] એ તને ઘટારથ છે. શું તને ૨૨
વીશવાસ છે? તો તું પોતામાં દેવની આગલ એને
રાખ; પોતાને જે શારૂં લાગેછે, તે સંબંધી પોતાને
અપરાધી જે નથી ઠરાવતો તે ધનય છે. પણ ૨૩
જેને સંદેહ છે તે જો ખાએછે તો તે અપરાધી ઠરેછે,
કેમકે તે વીશવાસ વગર [ખાએછે], અને જે સઘલું
[કામ] વીશવાસ વગર થાએછે તે તો પાપ છે.
જેઓ શકતી વગરના તેઓની નીરબલતાનું ૧૫
સહન કરવું, અને પોતાને સુખી ન કરવા, એ
આપણ શકતીવંતોને જોગ છે. આપણામાંના ૨

એકેક પોતાના પડોસીને, તેના કલયાણને અરથે
૩ તેના સંસથાપન માટે સુખી કરવો. કેમકે ખરીસતે
પણ પોતાને સુખી રાખયો નહીં, પણ જેમ
લખયું છે કે, " નીંદાખોરો તારી જે નીંદા કરતા
૪ હતા તે મને લાગી," [તેમ થયું]. કેમકે જેટલું
અગાઉ લખેલું હતું, તે આપણી શીખામણને સારૂ
લખેલું હતું, એ માટેકે પવીતરલેખોને આસરે,
જે ધીરજતા તથા દીલાશો છે, તેઓથી આપ-
૫ ણને આશા થાએ. હવે ધીરજતાનો તથા દીલા-
શાનો દેવ, તમને, ખરીસત ઇશુ પરમાણે, એકજ
૬ મનના થવા દો; એ માટે કે તમે એક ચીતથી
તથા એક મુખથી, દેવનો એટલે આપણા પરભુ
૭ ઇશુ ખરીસતના બાપનો મહીમા પરગટ કરો. એ
માટે, ખરીસતે જેમ દેવના મહીમાને અરથે આ-
પણો અંગીકાર કરયો, તેમ તમે એક બીજાનો
અંગીકાર કરો.

૮ વલી હું કહુંછું કે જે વચનો બાપદાદાઓને આપેલાં
હતાં, તેઓને સથીર કરવાને સારૂ ઇશુ ખરીસત
૯ દેવના સતને લીધે, સુંનતીનો સેવક થયો; કે
વીદેશીઓ પણ દયાને લીધે દેવનો મહીમા પરગટ
કરે, જેમ લખયું છે તેમ કે, "એ કારણ માટે હું
વીદેશીઓમાં તને સતુતી આપીશ, અને તારા
૧૦ નામનું ગીત ગાઇશ." ને વલી કેહેછે કે, "ઓ

વીદેશીઓ તમે તેના લોકોની સંગાથે હરખાઓ."
ને વલી, "ઓ સઘલા વીદેશીઓ પરભુને વખાણો, ૧૧
ને ઓ સઘલા લોક તેની સતુતી કરો." ને વલી ૧૨
યશાયા કેહેછે કે "ઇએસીમાંની જડ થશે, એટલે
વીદેશીઓ ઉપર રાજ કરવાને જે ઉઠવાનો છે, તેના
પર વીદેશીઓ આશા રાખશે." હવે આશાનો દેવ ૧૩
તમને વીશવાસ રાખવામાં, સરવ હરખ તથા
શાંતીએ ભરપુર કરો, એ સારૂ કે પવીતર આતમાની
શકતીએ કરીને તમને ઘણી આશા થાએ.

ને ઓ મારા ભાઇઓ, હું પોતે નીશચે જાણુંછું ૧૪
કે તમે પોતે શારાપણાએ પુરણ, અને સરવ ગનાને
ભરપુર છો, એટલે તમે એક બીજાને ચેતાવવાને
સારૂ શકતીમાન છો. તોએપણ જાણે કે મારે તમ- ૧૫
ને સમરણ કરાવવું, માટે કાંઇ વધારે છાતી ચલાવી-
ને મેં તમારા પર લખયું છે, કારણ કે દેવથી મને
આ કીરપા ખરાપત થએલી છે, કે દેવની સુવારતા ૧૬
વીશેનો યાજક થઈને, હું વીદેશીઓ સંબંધી ખરી-
સતનો સેવક થાઉં, એ સારૂ કે વીદેશીઓ પવીતર
આતમાથી પવીતર કરાઈને માનીતું અરપણ થાએ.

તારે જે દેવ વીશેનું છે તે સંબંધી મને ખરીસત ૧૭
ઈશુથી મોહોટાઈ કરવાનું કારણ છે. કેમકે વીદેશીઓ ૧૮
આગનાપાલન કરે એ સારૂ ખરીસતે જે મારી પાસે
કરાવયું નથી, તે સંબંધીનું કાંઇ કેહેવાને મારી છાતી

૧૯ ચાલનાર નથી; એટલે વાતમાં, તથા કામમાં,
તથા લખશણો, તથા આશચરયોના પરાકરમમાં,
કે જેઓ દેવના આતમાના પરાકરમથી છે (એવું કરા-
વયું) કે, યરૂશાલેમથી તે ઇલુરીકમ સુધી ફેરો ખાઈને
મેં ખરીસતની સુવારતા સંપુરણ પરકારે પરગટ કરી
૨૦ છે. અને એવી રીતે તો મેં સુવારતા પરગટ કરવાની
મેહેનત કીધી, કે જાંહાં ખરીસતનું નામ હતું તાંહાં
૨૧ નહીં, રખે બીજાના પાયા પર હું બાંધું. પણ જેમ
લખયું છે તેમ કે, "જેઓને તે સંબંધીનો સમા-
ચાર ન હતો તેઓ જોશે, અને જેઓએ શાંભલયું
ન હતું તેઓ સમજશે."
૨૨ અને તેજ કારણથી તમારી પાસે આવતાં મને
૨૩ ઘણી અડચણો પડી છે. પણ અમણા આ પરાં-
તોમાં મને જગયા બાકી રેહેલી નથી, અને ઘણાં
વરશ થયાં તમારી પાસે આવવાને મારી ઇછા છે.
૨૪ માટે જેવારે હું સપાનીયામાં મુસાફરી કરીશ, તેવારે
તમારી પાસે આવીશ, કેમકે મને આશા છે કે તાંહાં
જતાં હું તમને જોઈશ, અને પરથમ તમારામાંથી
કાંઈ તરપત થઈને તમારાથી તાંહાંની ગમ આગલ
૨૫ મોકલાઈશ. હાલ હું પવીતરોની ચાકરીમાં યરૂશા-
૨૬ લેમ જાઊંછું. કેમકે યરૂશાલેમના પવીતરોમાંના
જેઓ દરીદરી, તેઓને સારૂ કંઈ દાન કરવું, એ
૨૭ માકેદોનીઆ તથા આખાયાને શારૂ લાગયું. એ-

ઓને શારૂ લાગયું, અને એઓ તેઓના રૂણીઓ
પણ છે ખરા, કેમકે જો વીદેશીઓ તેઓની આતમીક
વસતુઓમાં ભાગીયા થયા, તો દેહીક વસતુઓથી
તેઓની ચાકરી કરવી એ તેઓ પર ધરમ છે. તારે ૨૮
એ કામ પુરૂં કરીને, અને એ ફલ તેઓને સારૂ નકી
કરીને, હું તમારામાંથી થઈને સપાનીઆમાં જઈશ.
અને મને નીશચે છે કે તમારી પાસે આવતાં હું ૨૯
ખરીસતની સુવારતાના સંપુરણ આશીરવાદ સુધાં
આવીશ. અને ઓ ભાઈઓ, હું તમારી વીનંતી ૩૦
કરૂંછું કે આપણા પરભુ ઈશુ ખરીસતને લીધે, તથા
પવીતર આતમાના પરેમને લીધે, તમે મારી સાથે
દેવની પાસે મારે સારૂ પરારથનામાં જતન કરો, કે ૩૧
હું યહુદામાંના અવીશવાસીઓથી બચું, અને યરૂ-
શાલેમને સારૂ જે મારી ચાકરી, તે પવીતરોને
માનીતી થાએ. કે દેવની ઇછાના આસરાથી હું ૩૨
આનંદે તમારી પાસે આવું, અને તમારા સુધાં
વીશામો પામું. હવે શાંતીનો દેવ તમારા સઘ- ૩૩
લાની સાથે હોઓ. આમેન.

વલી આપણી બેહેન ફેબી જે કેંકરીમાંની ૧૬
મંડલીની સેવકી છે, તે સંબંધી હું તમને ભલા- ૨
મણ કરૂંછું કે, જેમ પવીતરોને લાએક છે, તેમ તમે
પરભુને લીધે તેનો અંગીકાર કરો, ને જે કામમાં
તેને તમારૂં અગત હોએ તેમાં તમે તેની સાહે

કરો, કેમકે તે પોતેજ ઘણાની, તથા મારી પોતાની
૩ પણ સાહે કરનાર થઈ છે. ખરીસત ઈશુમાં મારી
સાથે કામ કરનારાં પરીસકીલા તથા અકુલાને
૪ ખેમ કોહો. તેઓએ મારા જીવને સારૂ પોતાની
ગરદનો ધરી છે, તેઓનો ઉપકાર હું એકલો નથી
માનતો, પણ વીદેશીઓમાંની સઘલી મંડલીઓ
૫ પણ માનેછે. ને જે મંડલી તેઓના ઘરમાં છે
તેને ખેમ કોહો. મારા વાહાલો એપાઈનેતસ જે
ખરીસતને સારૂ આખાયાનું પેહેલું ફલ છે, તેને
૬ ખેમ કોહો. મરયમને ખેમ કોહો, કે જેણે અમારે
૭ સારૂ ઘણી મેહેનત કીધી. મારા સગા તથા મારી
સાથેના બંધીવાન આંદરોનીક તથા યુનીઆને
ખેમ કોહો; તેઓ પરેરીતોમાં નામીચા છે, ને
૮ મારાથી અગાઉ ખરીસતમાં હતા. પરભુમાં મારા
૯ વાહાલા આમપલીઆને ખેમ કોહો. ખરીસતમાં
મારી સાથે કામ કરનાર ઉરબાને તથા મારા
૧૦ વાહાલા સતાખુસને ખેમ કોહો. ખરીસતમાં
માનીતા આપેલેને ખેમ કોહો. આરીસતબુલના
૧૧ ઘરનાને ખેમ કોહો. મારા સગા હેરોદીઓનને
ખેમ કોહો. નારકીસના ઘરમાંના જેઓ પરભુમાં
૧૨ છે તેઓને ખેમ કોહો. પરભુમાં મેહેનત કરનારી
તરૂફાઈના તથા તરૂફોસાને ખેમ કોહો. વાહાલી
પેરસીને ખેમ કોહો, કે જેણે પરભુમાં ઘણી મેહે-

નત કીધી. પરભુમાં પસંદ કરેલા રૌફને તથા તેની ૧૩
તથા મારી માને ખેમ કોહો. આસુનકરીત, ફલે- ૧૪
ગન, હેરમા, પાતરોબા, તથા હેરમેને, અને તેઓ-
ની સાથે જે ભાઈઓ છે, તેઓને ખેમ કોહો.
ફીલોલોગને, તથા જુલીઆને, નેરીઆને, તથા ૧૫
તેની બેહેનને, અને અલુંપાને તથા તેઓની સાથે
સઘલા પવીતરોને પણ ખેમ કોહો. પવીતર ચુંબ- ૧૬
નથી તમે માહોમા ખેમ કોહો. ખરીસતની મંડ-
લીઓ તમને ખેમ કેહેછે.

હવે ઓ ભાઈઓ, હું તમારી વીનંતી કરૂંછું, જે ૧૭
ઉપદેશ તમે લીધો છે તેથી ઉલટા જેઓ તમારામાં
ફુટ નાંખે ને ઠેશ મુકે, તેઓને તમે જાણી લો ને
તજો. કેમકે જેઓ એવા છે, તેઓ આપણા પરભુ ૧૮
ઈશુ ખરીસતને સેવતા નથી, પણ પોતાના પેટને
સેવેછે, અને મીઠી વાતોથી તથા ખુસામતોથી
ભોલાઓનાં મનોને ભુલાવેછે. તમે આગના- ૧૯
પાલન કરયું છે, તેનો સમાચાર બધા લોકોમાં
ફેલાયો છે ખરો, અને હું તેથી તમારા સંબંધી
આનંદ કરૂંછું; ને મારી ઈછા છે કે તમે જે શારૂ છે
તેને અરથે ડાહયા, ને જે ભુંડું છે તેને અરથે
ભોલા એવા થાઓ. ને શાંતીનો દેવ શેતાનને ૨૦
વેહેલો તમારા પગ તલે છુંદાવશે. આપણા પરભુ
ઈશુ ખરીસતની કીરપા તમારા પર હોઓ—આમેન.

૨૧ કામ કરવામાં મારો સાથી તીમોથી, ને મારા
સગાં લુકી, તથા યાસન, તથા સોસીપાતર, તમને
૨૨ ખેમ કેહેછે. હું તેરતી આ પતરનો લખનાર પર-
૨૩ ભુમાં તમને ખેમ કહુંછું. મને તથા આખી
મંડલીને પહરોણા રાખનાર ગાયસ તમને ખેમ
કેહેછે. શેહેરનો કોટવાલ એરાસત, તથા ભાઈ
૨૪ કુવારત તમને ખેમ કેહેછે. આપણા પરભુ ઈશુ
ખરીસતની કીરપા તમ સરવ ઉપર હોઓ. આમેન.
૨૫ હવે જે મરમ જગતનાં મંડાણથી ગુપત રાખેલો
૨૬ હતો, પણ આ કાલમાં પરસીધ કરાયો છે, અને
સનાતન દેવની આગનાથી ભવીશવાદીઓના લે-
ખોમાં સરવ દેશનાઓને વીશવાસના માનવાને
અરથે જણાવયો છે. તે [મરમ]ના પરકટીકરણ
પરમાણે જે મારી સુવારતા, એટલે ઈશુ ખરીસત
૨૭ વીશેનો જે ઉપદેશ, તે પરમાણે તમને નીભા-
વવાને જે શકતીવાન છે, તે એકલા ગનાની દેવને,
ઈશુ ખરીસતના આશરાથી સરવકાલ સુધી મહી-
મા થાઓ. આમેન.

કરીંથીઓને પાઉલ પરેરીતનું

પેહેલું પતર.

કુરીંથમાં જે દેવની મંડલી છે, જેઓ ખરીસત ૧
ઈશુથી પવીતર કરાએલા, જે પવીતરો થવાને તેડા-
એલા, તેઓના ઉપર; તથા તેઓ સુધાં સરવ
જગામાં જેઓ આપણા પરભુ ઈશુ ખરીસતનું
નામ લેછે, તેઓનો તથા આપણો પણ; એ સરવ ૨
ઉપર, પાઉલ જે દેવની ઈછાથી ખરીસત ઈશુનો
પરેરીત થવાને તેડાએલો તે, તથા ભાઈ સોસથેન
લખેછે. દેવ આપણા બાપથી તથા પરભુ ઈશુ ૩
ખરીસતથી તમને કીરપા તથા શાંતી થાઓ.
દેવની કીરપા ખરીસત ઈશુમાં તમને આપેલી ૪
છે, તેને સારૂ હું તમારા વીશે મારા દેવનો ઉપકાર
સદા માનુંછું; કેમકે સરવ પરકારે, સરવ બોલ- ૫
વામાં તથા સરવ ગનાનમાં, તમે તેનામાં ભરપુર
થયા, જેમ ખરીસતની સાહેદી તમારામાં દરઢ થઈ ૬
તેમ; માટે તમે કંઈ કીરપાદાનમાં ઓછા ન થતાં ૭
આપણા પરભુ ઈશુ ખરીસતના પરગટ થવાની
વાટ જુઓછો. તે તમને આપણા પરભુ ઈશુ ખરી- ૮
સતના દીવસમાં નીરદોશ થવાને અંત સુધી દરઢ